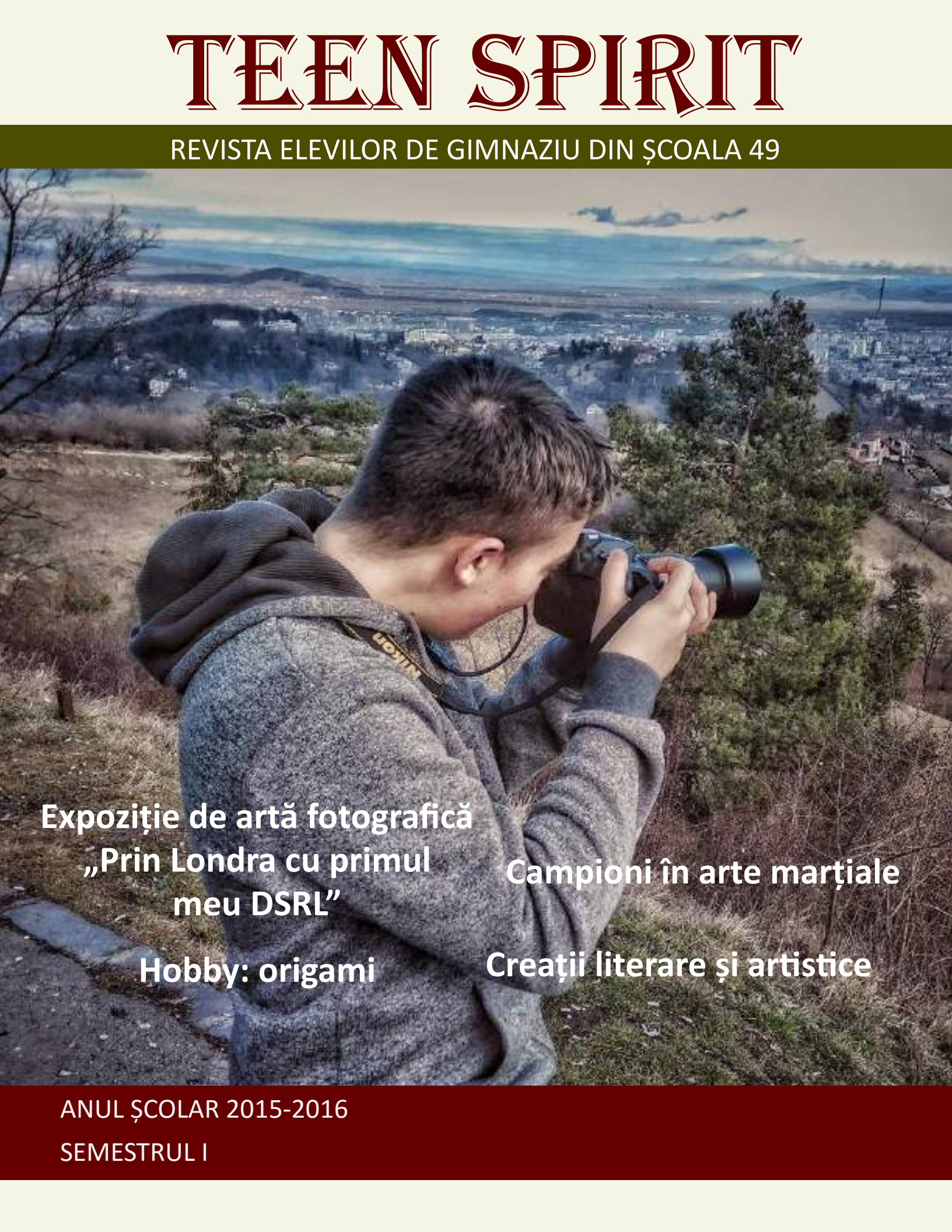

TEEN SPIRIT

REVISTA ELEVILOR DE GIMNAZIU DIN ȘCOALA 49

A young man with short brown hair, wearing a grey hooded sweater, is seen from the side, holding a black DSLR camera with a large lens up to his eye. He is standing on a grassy hillside, looking out over a vast cityscape and distant mountains under a cloudy sky. The city below is densely packed with buildings, and the mountains in the background are hazy. The overall scene is captured in a cinematic, slightly desaturated style.

**Expoziție de artă fotografică
„Prin Londra cu primul
meu DSRL”**

Campioni în arte marțiale

Hobby: origami

Creații literare și artistice

ANUL ȘCOLAR 2015-2016

SEMESTRUL I

Coordonator revistă:

Prof. Angela Vass

Colaboratori:

Prof. Viorica Baibarac

Prof. Narcisa Petrescu

Prof. Ramona Dăescu

Prof. Raluca Dumitrașcu

Prof. Ramona Gâță

Prof. Monica Jugănar

Prof. Valentin Sin

Prof. înv. primar Daniela Dinu

Comitetul de redacție:

Matei Cioară 8A

Briana Rășenescu 8B

Maria Mateescu 8C

Ștefania Găvănescu 7B

Ștefania Lăzărescu 7B

Liana Deaconescu 7C

Sabina Bondrea 6B

Oana Oanță 6B

Alexandru Gavrilescu 5B

Alexandra Hobai 5B

Yaleen Zosmer 5B

Alexia Țurnă 5C

Coperta 1:

Un pasionat de fotografie — Tudor Panait

Coperta 4:

O floare între flori— Sabina Bondrea

Comitetul de redacție mulțumește tuturor elevilor școlii care au contribuit cu articole și ilustrații în revista
TEEN SPIRIT.

Revista poate fi citită:

<http://www.scoala49.ro/>

Teen Spirit = ISSN 2457—3833

ISSN-L 2457—3833

CUPRINS

Alexandra Hobai 5B		Matei Cioară 8A	
<i>O lume ca-n povești</i>	2	<i>Drumul spre succes</i>	16
Ioniță Rareș 6B		Iulia Greere 7C	
<i>Lacrimile toamnei</i>	3	<i>Artele marțiale — disciplină și control</i>	17
Oana Oanță 6B		Alexandru Gavrilesco 5B	
<i>Toamna, izvorul bucuriei!</i>	4	<i>Despre hobby, origami și fotografie</i>	18
Anais Ionescu 6B		Anca Roșoiu 5C	
<i>Neașteptata apariție</i>	4	<i>Ornamente pentru diverse ocazii</i>	20
Oana Oanță 6B		Liana Deaconescu 7C	
<i>Prietenia e brățară de aur</i>	5	<i>Pasiunea mea pentru artă</i>	21
<i>Magia de gheață</i>	5	Alexia Țurnă 5C	
Tudor Ciortan 6B		<i>Ce să faci ca să nu te plictisești?</i>	24
<i>Tablou de iarnă</i>	6	Sabina Bondrea 6B	
Ana Cocoveanu 6B		<i>Lumea Lunii și aventurile Laylei</i>	26
<i>Culorile toamnei</i>	7	Ștefania Lăzărescu 7B	
Clasa 4D		<i>Recomandări de lectură</i>	27
<i>Poezii despre toamnă</i>	8	<i>My Favourite Book Character</i>	28
Maria Mateescu 8C		Ștefania Găvănescu 7B	
<i>Interviuri cu domnii profesori</i>	10	<i>Who is Hazel Grace?</i>	29
Tudor Panait 8A		Briana Rășenescu 8B	
<i>Prin Londra cu primul meu DSLR</i>	14	<i>Grunge, punk, goth—origini și referințe</i>	30

O lume ca-n povești

Se înalță pe boltă bunul soare
Într-o lume mică, dar cu suflet mare,
Unde speranța conduce omenirea,
Iar inima găzduiește iubirea.

În astă grădină plină de splendoare,
Un om e o floare : răsare, crește și dispăre;
Dar copilăria rămâne în ochii tuturor
Un mănunchi de vise, bucurii și dor.

Fluturi se-mbată de-a vieții licoare,
Râuri de cristal curg nemuritoare.
Glas de animale străpunge liniștea
Ce, la rândul ei, aduce dragostea.

Munți tandri povestesc ale vieții dureri
Pietrele stau nemișcate parcă de alaltăieri.
Păsările cântă făcând copacii bucuroși,
Iar vulturii din creastă zboară maiestuoși.

Vieții de o șansă mică îi dăruiești,
Ea-ți va oferi o lume ca-n povești.

Alexandra Hobai
Clasa a V-a B

Lacrimile toamnei

Oh! De ce plângi, toamnă dragă? Lacrimile tale udă pământul, ești minunată, mândră țesătoare de covoare aurii!

Frunzele tale ca niște fulgi firavi cad în cel mai grandios dans. Ziua, soarele te scaldă în iubire; când e noapte, luna îți fredonează serenade de amor. Păsările de departe îți trimit scrisori de dragoste pentru a nu le uita. Cerul, când te vede supărată, începe să plângă, să plângă, să plângă...

Ești un anotimp deosebit, mă bucur să am parte de tine și, ține minte, pentru mine ești o regină gingașă.

Durerea toamnei

Se aud, se tot aud, se aud frunzele cum se desprind, foșnind ca o șoaptă, ca o rugăciune.

Cine poate să înțeleagă mâhnirea toamnei? Primăvara mai elevată, vara mai temerară sau iarna glacială?

Copacii tac vanitoși. Ei sunt goi, fără frunze, fără fericire. Păsările se îndepărtează, lăsând în urmă o mare pustiiță de regrete. Norii, balauri amenințători cu trup de funingine, pun stăpânire pe întinderea mohorâtă. Ploaia cade rece, neobosită, ca firele de nisip dintr-o clepsidră neconținut răsturnată de o mână pricepută. O speranță, o rază timidă de soare, nimic. Nimic nu mai încălzește inimile oamenilor triști. Vietățile dormitează cu gândul la o nouă primăvară. Vântul înaripat cu curenți de aer puternici și reci hoinărește pribeag.

Toamna se întreabă de ce. De ce ea, aducătoare de belșug și culori mii, întristează totul în jur și nu o dorește nimeni? Cu capul plecat și ochii plini de lacrimi grele, așterne un covor gros cu nuanțe de asfințit.

Asta este ea, toamna, mereu înlăcrimată și neîncrezătoare în minunățiile pe care le dăruiește, așteptând un alt an care să-i aducă un dram de fericire.

Rareș Ioniță

Clasa a VI-a B

Toamna, izvorul bucuriei!

Ecoul auriu al toamnei răsună din depărtări, reamintindu-ne că ea a poposit deja pe plaiurile noastre!

Toamna este izvorul de melancolie, care face orice ființă să treacă prin această stare copleșitoare. Să privești pe bolta nesfârșită cum sutele de păsărele pleacă spre țările Soarelui parcă împrăștiate în inimi un sentiment cam neplăcut.

Nu numai noi, oamenii, rămânem fără verdețea verii și glasul voios al păsărelelor, ci și crengile copacilor rămân pustiite, căci frunzele ruginesc și cad adormite pe pământul jilav. Freamătul acesta că zilele pline de parfum s-au sfârșit readuce în sufletele noastre numai durere.

Singurul gând ce ne face să uităm de tristețea amară este acela că toamna nu este doar zâna melancoliei, ci și a belșugului. Livezile și viile nesfârșite de roade gustoase așteaptă cu drag să ne ofere dulceața lor.

Dar parcă tot nu-mi pot lua gândul de la faptul că toamna picură în sufletele noastre pete ruginii. Privesc în zarea fără margini... nu mai are niciun farmec... este doar părăsită.

Acum, doar foșnetul uscat al frunzelor șoptește merilor despre apropiata iarnă și, deși se văd înfocoliți în haina groasă de nea, ei visează doar la clipa roz-albă a florilor de primăvară!

Oana Oanță
Clasa a VI-a B

Neașteptata apariție

Eram la bunicii mei dragi într-o zi nu prea fericită pentru mine. O fată timidă și retrasă mă consideram eu, deși, în anumite situații, puteam fi destul de vorbăreț și energică.

M-am dus în grădina bunicii – un loc plin de flori cu diferite nuanțe excepțional de aprinse. Stăteam întinsă pe firele de iarbă ce-mi mângâiau obrajii parcă rugându-mă să mă las purtată de gânduri fără șir. Să fiu mai zâmbăreț? Să încerc să comunic mai mult cu cei din jur? Să-mi schimb puțin percepția față de modul în care mă consider eu a fi? Poate că există undeva... în lume... cineva ca mine...

Deodată, am avut senzația că ceva rece aluneca pe mâna mea stângă. Am ridicat privirea și am văzut un mic șarpe de grădină care se târa pe dosul palmei. Involuntar, am scos un țipăt scurt și mi-am retras mâna, ghemuindu-mă și acoperindu-mi ochii cu palma. Printre degete, priveam firava creatură care, deși cu o înfățișare stranie, nu căuta decât să se ascundă...

Am urmărit șarpele un timp și parcă îmi șoptea inima să mai stau cu micuțul, chiar să-l ating. Nu-mi mai era frică de el, îmi plăcea felul în care se îndepărta șerpuind. Am reflectat preț de o clipă și am realizat că o ființă, oricât de ciudată ar părea ea la prima vedere, poate fi înțeleasă cu adevărat dacă petrecem un timp cu ea... Da, cu siguranță, cineva mă va accepta așa cum sunt și-mi va deveni prieten.

Am înălțat semeț capul și am început să gândesc pozitiv. Frumoasă lumea asta!

Anais Ionescu
Clasa a VI-a B

Prietenia, brățară de aur!

...prietenia... Parcă deseori prietenia pare a fi pentru oameni ceva firesc, poate chiar cel mai comun lucru, dar, de fapt, prietenii trainice sunt rare. Mulți nu știu întocmai ce înseamnă un prieten!

Un prieten bun, de calitate, trebuie să te prețuiască pentru ceea ce ești nu pentru ceea ce ai, să nu te dezamăgească nici măcar o dată, să-ți fie alături și la bine și la greu. Un prieten adevărat nu are nevoie de prea multe cuvinte — el intuiește când te simți rău, nesigur sau copleșit și imediat îți sare în ajutor. Un prieten bun mereu te surprinde cu câte un gest mărunț, dar care înseamnă mult pentru tine!

Din păcate, unii oameni leagă o prietenie dintr-un anumit interes și tocmai de aceea trebuie să știm cum să evaluăm persoana care să ne fie alături, pentru că e posibil ca, mai devreme sau mai târziu, să primim o lovitură strașnică!

Numai prietenia sinceră, dezinteresată este brățara de aur a vieții!

Oana Oanță
Clasa a VI-a B

Magia de gheață

Au trecut mult prea grăbite zilele în care razele blânde și calde ale soarelui coborau pe pământ, înviorându-l.

La o primă vedere, tabloul de acum pare desprins dintr-o altă lume, în care totul e alb, sclipitor și pe alocuri încremenit.

Norii întristați și-au scuturat peste noapte fulgii de nea, împrăștiindu-i haotic pe pământul jilav. La lumina zilei, mantia strălucitoare și imaculată a zăpezii încearcă să adăpostească totul sub farmecul și magia ei.

Natura întregă s-a adâncit într-o liniște nefirească, spre a lăsa sufletele tuturor să fie copleșite de melancolia și misterul iernii.

Casele răsfirate, dar impunătoare altădată, par a se ascunde în oceanul de ninsoare. Geamurile brodate cu flori de gheață urmăresc ca niște ochi iscoditori dansul vioi al fluturilor sclipitori.

Copacii zvelți stau de strajă pe aleile nedezmorțite ce se pierd în zare. Ramurile înghețate ale copacilor îmbrăcate în zale de gheață stau în calea gerului pătrunzător și a viforului amenințător.

În cele din urmă, splendoarea iernii a pus stăpânire cu adevărat pe întreg universul!

Oana Oanță
Clasa a VI-a B

Tablou de iarnă

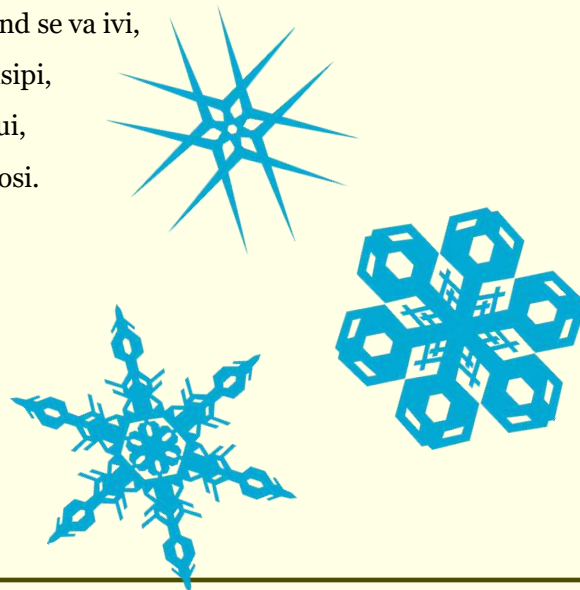
Soarele palid, greu și istovit
De vântul rece și nestăvilit
De norii suri a fost acoperit
Nici nu mai știu de când nu ne-a mai încălzit.

Fulgi de zăpadă cad puzderie,
Diafani și fini ca o broderie,
Îmbracă pământul cu straturi de pluș.
Copiii bucuroși merg la săniuș.

Casele toate sunt scufundate
În covor de nea înveșmântate,
Fumuri gri-cenușii, murdare,
Plutesc în văzduh, departe-n zare.

Dar când fir de ghiocel plăpând se va ivi,
Norii plumburii pe loc s-or risipi,
Mărețul Soare iar ne va-nvălui,
O nouă primăvară la noi va sosi.

Tudor Alexandru Ciortan
Clasa a VI-a B

Culorile toamnei

Ana Cocoveanu
Clasa a VI-a B

Toamna

Toamna a sosit cu frig
Dintre frunze colorate
Și cu mere aromate
Și cu nuci întunecate.

Ziua scade, noaptea crește,
Iar pridvorul e mai rece,
Printre mii de flori uscate
Apar frunzele pictate.

Păsările călătoare
Se aud din zare-n zare.
Pe meleaguri călduroase
Pleacă acuma sănătoase.

Alexandru Pîrjolescu
Mara Băncilă

Toamna

Bate vântul prin grădini
și te face să suspini.
S-a dus vara călduroasă,
a venit vremea ploioasă.

Printre crengi, când vântul bate,
multe frunze colorate cad.
Se așază pe ogor –
un covor multicolor!

Nu mai stăm în șort, sandale;
avem gecă, căciuli, fulare.
De vânt să ne ferim,
corpul să ni-l ocrotim.

Toamna-i lungă și frumoasă,
doar când o privești din casă.
Și te bucuri mult când trece,
vine anotimpul rece!

Mario Dumitru

Toamna, anotimp frumos

Toamna, anotimp frumos
Plin de bogăție
Are covor de frunze pe jos
Și multe roade, o mie.

Fructe multe s-au făcut
În livezi, grădini și vii
Mări de aur și legume
Pe dealuri și pe câmpii.

Păsări multe vezi pe cer
Pleacă în țările calde
Berze, rândunici, cocori,
Zburătoare minunate.

Ziua a-nceput să scadă,
Noaptea a-nceput să crească,
Ploaia bate la fereastră,
Vântul adie peste casă.

Teodora Paraschiv

O furnică hărnicuță

În preajma vișinului uscat
O furnică mititică s-a mutat;
Curajoasă și istețată
A început munca de dimineață.

Boabe multe, aromate,
Din grădină adunate,
Ea le cară în cămară
Pentru iarna grea de-afară.

Hrana bine o așază
Greierile să n-o vază,
Iarna să treacă ușor,
Fără grijă și de zor.

Rafturi supraetajate
Cu bunătăți aranjate
Furnicile muncesc cu spor
Pentru anul viitor.

Viviana Bavro

Toamna aurie

A sosit toamna aurie,
Cu valuri de porumb copt
Și cu miresme dulci, amare,
Peste dealuri, peste tot.

Nucile toate-au căzut
Pe covorul arămiu,
Frunzele au dispărut
În anotimpul ruginiu.

Veverița jucăușă,
Gospodină cum e ea,
A făcut provizii multe
Și-un culcuș de catifea.

Știe scumpa ei blăniță
Că la iarnă va fi frig;
Și acum se pregătește
Ca să iasă în câștig!

Și bunica pregătește
Pentru iarnă murături,
Iar bunicul se-ngrijește
Pe ogor de arături.

Pleacă stoluri călătoare.
Triști, copacii rămân goi;
S-a-mbrăcat de sărbătoare
Școala cu elevii noi.

Adina Mitran

Interviu cu doamna profesoară de fizică, directorul adjunct al școlii

Mateescu Maria: De ce ați ales să fiți profesoară de fizică?

Doamna profesoară Petrescu: Am îndrăgit această materie pe măsură ce o studiam la școală și liceu. Apoi, observându-mi profesorii, mi s-a părut că munca lor este o frumoasă provocare, căreia aș putea să-i fac față. Iar acum sunt bucuroasă că am ales acest drum.

Mateescu Maria: Care sunt avantajele și dezavantajele de a fi profesor?

Dna. Prof. Petrescu: Pentru mine, cel mai mare avantaj constă în faptul că lucrez cu copiii și asta îmi place cel mai mult, mă motivează și mă ajută să îmi îmbunătățesc munca, pentru că și noi, profesorii, învățăm de la elevii nostri. Dezavantajul este că, uneori, această muncă poate fi obositoare.

Mateescu Maria: Cum erați dumneavoastră când erați de vârsta noastră?

Dna. Prof. Petrescu: Eram o elevă cam timidă, dar ambițioasă. Mă străduiam să iau note mari, iar materiile preferate erau fizica și limba română (în special gramatica). Și îmi plăcea mult să citesc; Alexandre Dumas era scriitorul meu preferat când eram în școala generală.

Mateescu Maria: Ce note aveți la materia pe care o predați?

Dna. Prof. Petrescu: Aveam note bune la fizică în școala generală. În clasa a VIII-a am avut un profesor al cărui stil de predare mi-a plăcut foarte mult și reușeam să înțeleg lecțiile din clasă.

Mateescu Maria: Ce amintiri semnificative aveți din cariera de profesor?

Dna. Prof. Petrescu: Cele mai frumoase amintiri sunt cele legate de activitatea de diriginte: începutul și finalul fiecărei serii de elevi pe care i-am îndrumat ca diriginte.

Mateescu Maria: Care sunt cele mai mari „perle” spuse de elevii dumneavoastră?

Dna. Prof. Petrescu: Într-un test pe care l-am corectat zilele trecute, în loc de „măsurarea duratelor” un elev a scris „măsurarea bucatelor”

Mateescu Maria: Cum ați caracteriza elevii acestei școli într-un cuvânt?

Dna. Prof. Petrescu: Într-un singur cuvânt: educabili, dar pot să adaug și: isteți, talentați, surprinzători, plini de energie, curioși... Iar într-o singură expresie aș spune ușor de iubit, greu de disciplinat.

Mateescu Maria: Care sunt cele mai inventive metode de a copia la testele de fizică?

Dna. Prof. Petrescu: Asta ar trebui să-i întreb pe elevi. Dar, dacă mă întreb pe mine, înseamnă că ar trebui să fiu mai atentă în timpul testelor, pentru că sunt total împotriva copiatului, ca orice alt profesor.

Mateescu Maria: Ce mesaj aveți pentru elevi?

Dna. Prof. Petrescu: Învățați pentru voi, nu pentru notă și folosiți-vă mai mult logica decât memoria.

Interviu cu domnul profesor de biologie

Mateescu Maria: De ce ați vrut să deveniți profesor de biologie?

Domnul profesor Sin: M-au determinat pasiunea pentru "fenomenele" vieții și dorința de a împărtăși altor oameni informații utile în vederea cunoașterii organismelor vii.

MM: Care sunt avantajele și dezavantajele de a fi profesor?

Dl. Prof. Sin: Avantaje - contactul permanent cu actorii (adică voi, elevii)

- provocări prin care sunt "ținut în priză" (tot din partea elevilor)

Dezavantaje - rutina zilnică

MM: Cum erați dumneavoastră când erați de vârsta noastră?

Dl. Prof. Sin: Un copil obișnuit, "prea" cuminte și puțin îndrăzneț, respectuos față de colegi, părinți și profesori.

MM: Ce note aveți la această materie?

Dl. Prof. Sin: De regulă 10, dar au existat și situații în care am fost prins cu lecția neștiută (nu pentru că nu mi-ar fi plăcut să învăț, dar am uitat!!!)

MM: Ce amintiri semnificative aveți din cariera de profesor?

Dl. Prof. Sin: Finalul fiecărui an școlar înseamnă un dublu eveniment "sentimental": plecarea unei generații de clasa a VIII-a (tristețe...),

dar și bucuria că acei elevi vor învăța să devină oameni MARI și cu ajutorul meu, de altfel.

MM: Care sunt cele mai mari „perle” spuse de elevii dumneavoastră vreodată?

Dl. Prof. Sin: Multe, multe... dar nu contează greșeala, ci cum să învățăm să nu mai repetăm aceeași greșeală!

MM: Care au fost cele mai inventive metode de copiat ale elevilor dumneavoastră?

Dl. Prof. Sin: Schimbatul numerelor între colegii de bancă și telefonul cu handsfree.

MM: Care este diferența dintre noi și generațiile de acum 10 ani?

Dl. Prof. Sin: Voi sunteți mult mai avansați, în special din punctul de vedere al bagajelor de informații la care aveți acces. Ei erau mai cuminiți și respectau normele de conduită în spațiul public.

MM: Cum ați caracteriza într-un cuvânt elevii acestei școli?

Dl. Prof. Sin: HAIȘI!

MM: Ce mesaj aveți pentru elevii școlii noastre?

Dl. Prof. Sin: Să profite de anii de școală pentru a învăța cum să devină "OAMENI MARI".

Interviu cu doamna profesoară de istorie

Mateescu Maria: De ce ați vrut să deveniți profesoară de istorie?

Doamna profesoară Jugănaru: Pentru că îmi place istoria, iar profesor, nu știu, probabil datorită destinului.

Mateescu Maria: Care sunt avantajele și dezavantajele de a fi profesor?

Dna. Prof. Jugănaru: Avantajul este că lucrezi cu copiii. Dezavantaje? Să nu vorbim despre ele.

Mateescu Maria: Cum erai și dumneavoastră când erai de vârsta noastră?

Dna. Prof. Jugănaru: Diferită, din multe puncte de vedere, pentru că eram dintr-o altă perioadă: viața noastră, a generației mele, era foarte diferită de cea a generației voastre.

Mateescu Maria: Ce note aveți la materia pe care o predăți?

Dna. Prof. Jugănaru: Mari, pentru că mi-a plăcut istoria mereu.

Mateescu Maria: Care sunt cele mai mari "perle" spuse de elevii dumneavoastră?

Dna. Prof. Jugănaru: Pot să o spun pe cea mai recentă: elev clasa a VIII-a: „Regele Ungariei l-a pedepsit pe Bogdan, voievodul maramureșean, pe care l-a despuiat.”

Mateescu Maria: Care au fost cele mai inventive metode ale elevilor dumneavoastră de a copia?

Dna. Prof. Jugănaru: NU o să le spun, să nu vă dau idei!

Mateescu Maria: Care este diferența dintre noi și generațiile de acum 10 ani?

Dna. Prof. Jugănaru: Erau mai preocupați de „cât știu, cât de bine știu”, nu de „ce notă am, îmi iese 10?”

Mateescu Maria: Cum ați caracteriza într-un cuvânt elevii acestei școli?

Dna. Prof. Jugănaru: Inteligenți, dar inteligența poate fi și un pericol!!!

Mateescu Maria: Mulțumesc pentru interviul acordat.

Dna. Prof. Jugănaru: Pentru puțin.

Interviu cu doamna profesoară de artă plastică

Maria Mateescu (Maia): De ce ați ales să fiți profesor?

Doamna profesoară Dumitrașcu: Din pasiune.

Maia: Care sunt avantajele și dezavantajele profesiei dumneavoastră?

Dna. Prof. Dumitrașcu: Sunt multe avantaje... când lucrezi cu copiii ai satisfacție imediată, le vezi progresul... Totuși, uneori, prin prea marele lor entuziasm copiii pot deveni zgomotoși...

Maia: Cum erați dumneavoastră la vârsta noastră?

Dna. Prof. Dumitrașcu: Mai puțin entuziasmată.

Maia: Ce note aveți la materia pe care o predați?

Dna. Prof. Dumitrașcu: 10.

Maia: Ce amintiri semnificative vi s-au întâmplat în cariera de profesor?

Dna. Prof. Dumitrașcu: În primul rând, proiectul cu gardul vorbitor. Apoi, ar fi expozițiile elevilor, toate reacțiile și comentariile amuzante la adresa lucrărilor. Și, nu în ultimul rând, festivalul de teatru...

Maia: Aveți un citat preferat?

Dna. Prof. Dumitrașcu: „Viața este o pânză albă pe care noi avem misiunea de a pune cât mai multă culoare”. Sunt vorbele comediantului Danny Kaye.

Maia: Care este diferența între noi și generațiile de acum 10 ani?

Dna. Prof. Dumitrașcu: Elevii din generațiile anterioare, având mai puțin acces la internet, erau mult mai interesați de pictură, dar și mai abili în aplicațiile lor.

Maia: Cum ați caracteriza pe scurt elevii acestei școli?

Dna. Prof. Dumitrașcu: Puțin prea amuzanți și amuzați.

Maia: Ce mesaj aveți pentru ei?

Dna. Prof. Dumitrașcu: Să facă alegeri cu mintea limpede.

Maia: Vă mulțumesc.

Dna. Prof. Dumitrașcu: Cu drag.

Mateescu Maria
Clasa a VIII-a C

Prin Londra cu primul meu DSLR

Expoziție de fotografie

Guy Le Querrec crede că artistul fotograf este un acrobat pe sârma hazardului care încearcă să prindă stele căzătoare. Ceea ce au în comun fotograful francez și elevul Tudor Alexandru Panait din clasa a VIII-a A este pasiunea pentru arta fotografică manifestată încă din adolescență.

Pasiunea pentru fotografie o nutresc din toamna anului 2014 după ce mi-am achiziționat primul DSLR – Nikon D5300. De atunci până în prezent am câștigat cinci concursuri de fotografie dintre care cele mai importante rămân concursul lansat de Consulatul britanic din București și cel organizat de Federația Română de Motociclism. Premiul cel mare al competiției British Council # Education UK a fost un sejur de șapte zile la Londra. La întoarcere în țară, am fost invitat de grupul La Conacul Fotografilor să fac cea dintâi expoziție foto personală intitulată *Prin Londra cu primul meu DSLR* în Spațiul public european între 1–30 octombrie 2015. Evenimentul a fost un succes, fiind larg mediatizat de peste treizeci de site-uri printre acestea numărându-se Mediafax și Agerpress.

Ce am simțit la conferința de presă care a deschis expoziția? Mi-a fost teamă să nu mă fac de râs sau să -i dezamăgesc pe cei ce vor veni să vadă lucrările, dar am încercat și un

soi de nerăbdare pentru că voiam să aflu totuși părerea publicului despre acestea. Prin urmare, am reușit să-mi păstrez calmul și să vorbesc coerent, conferința ieșind chiar bine. Mai târziu, când am văzut câtă lume a fost impresionată de poze și s-a arătat mândră de mine, am realizat că acel sentiment de frică s-a dovedit inutil.

Dacă ar fi să dau un sfat celor care doresc să se apuce de fotografie, aș spune să nu se dea bătăuți și să nu se lase descurajați de cei care spun că ești prea tânăr. Mai ales că fotografia e o artă, nu o știință exactă. Nu zic că nu trebuie să ascuți de sfaturile profesioniștilor, dar dacă ție îți place cum ți-a ieșit poza, atunci totul este bine din punctul meu de vedere.

Ca planuri de viitor aș dori să învăț mai bine arta fotografică și să particip la cât mai multe concursuri. Puteți să-mi urmăriți munca pe <http://panaitstudio.com/> și pagina de Facebook Panait Studio.

Tudor Panait
Clasa a VIII-a A

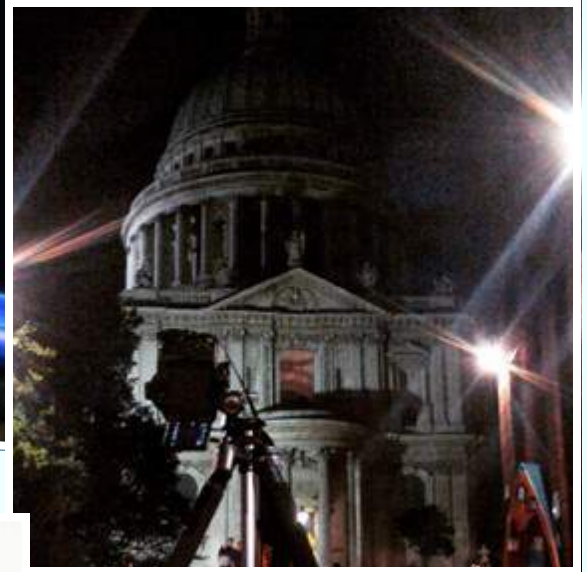
„În completarea expoziției de azi, Editura Afir va publica primul album foto din colecția *Portret de Capitală Europeană*, album realizat în întregime de Tudor Panait la doar 14 ani. Este o frumoasă încununare a unei activități tenace de selecție dintr-un total de peste 4000 fotografii realizate în capitala Marii Britanii.”

„Pozele lui Tudor sunt, după părerea mea, neobișnuite. Fiecare este unică în felul ei, atât ca stil, cât și compoziție. Unele au fost realizate la niște unghiuri îndrăznețe, iar altele au captat vibrante efecte de lumină. Aceste elemente pot fi observate doar de un artist, iar Tudor le-a dovedit tuturor celor prezenți că este un artist. Două dintre pozele mele preferate au surprins Catedrala St. Paul luminată în centru, aparatul fiind reglat pe expunere mare, iar farurile mașinilor care treceau irizau în zeci de nuanțe subtile, albe, roz, oranj, violet și albastru. Tudor are talent și știe ce anume să prindă în cadru. Aștept să văd mai multe poze ale sale și alte metode ingenioase de a le face.”

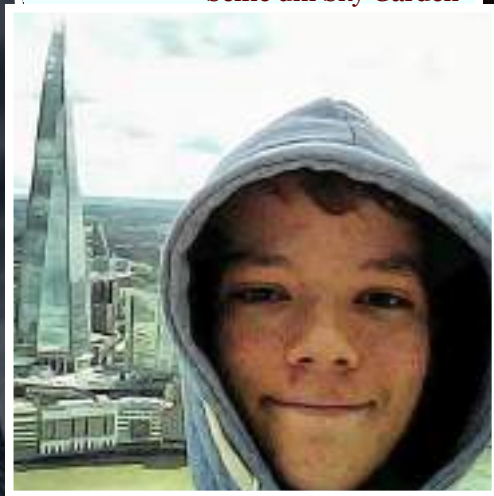
Saint Paul's Cathedral

Selfie din Sky Garden

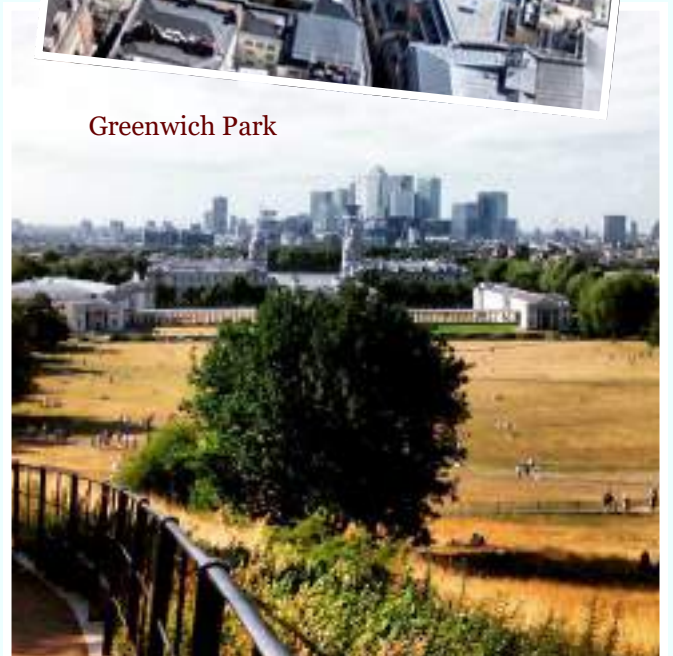
The Shard

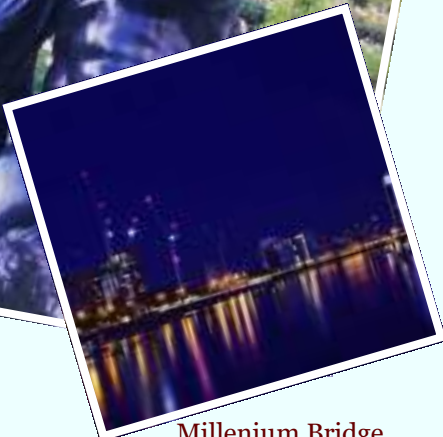
Panoramă de pe cea mai înaltă clădire londoneză – The Shard

Greenwich Park

Detaliu din Regent's Park

Millennium Bridge

Drumul spre succes

Matei Cioară este un sportiv din școala noastră cu un palmares impresionant. Face karate de la 4 ani și a participat la campionate zonale, naționale, europene și mondiale de KARATE FUDOKAN unde a obținut numeroase medalii și premii. Mult succes în continuare, Matei!

Totul a început când aveam 3 ani și 10 luni, eram mic și foarte energic, iar mama vroia să fac sport ca să îmi consum energia. O prietenă a mamei mele i-a recomandat să mă apuc de karate. Mama a acceptat provocarea și m-a dus la clubul de karate Olimpia. La început eram foarte stresat și îmi era teamă de Sensei Adrian Nedeloiu.

După două săptămâni de la intrarea în sală mă simțeam deja ca într-o familie, dar atenția mea nu era îndreptată către sport, ci doar îmi consumam energia, alergam dintr-o parte în alta a sălii, fără niciun sens. A trebuit să treacă aproape un an de la începerea activității ca să înțeleg ce înseamnă karate și să lucrez mai serios.

După trei ani de când am început să practic karate, după ce am obținut centura galbenă, Sensei i-a spus mamei că voi participa la primul concurs. Acolo m-am simțit intimidat de concurenții cu centură neagră care arătau impunător, dar Sensei m-a liniștit, spunându-mi că aceia nu vor concura împotriva mea. Spre surprinderea mea și a tuturor, m-am clasat pe locul trei la cea mai mică categorie de vârstă, însă am fost fericit pentru că era prima mea medalie și prima realizare în karate.

În karate nu există doar o probă la care poți participa, ci mai multe. Prima medalie am câștigat-o la Kata, o probă care necesită ca poziția corpului în timpul mișcării să fie corectă, să ai viteză și contracție musculară în ultima parte a tehnicii. Proba mea favorită este kumite, o rundă de luptă între doi concurenți, în care cine reușește cele mai multe

puncte, câștigă. Pentru a câștiga punctele, trebuie să ai control și reacție. În cazul în care unul dintre adversari este lovit, cel care a lovit va fi penalizat.

După primul meu concurs toate au mers perfect, cursiv și am câștigat din ce în ce mai multe medalii. Apoi m-am calificat în 2010 la Campionatul Mondial din Belgrad Serbia. Acolo am fost foarte stresat, dar am încercat să îmi controlez emoțiile. În acel concurs am realizat pentru prima oară că pot câștiga orice loc, dacă muncesc suficient de mult și dacă am un psihic puternic. Acolo am obținut o medalie de argint și titlul de vice-campion mondial.

Campionatele Mondiale și cele Europene au fost pentru mine cele mai mari provocări. Acestea s-au desfășurat în locații diferite, precum Belgrad Serbia, Spala Polonia, Limassol Cipru, Praga Cehia, Galați

România, Napoli Italia. În Polonia am câștigat o medalie de aur, în Praga două de aur, în Galați două de aur și una de argint.

Ultimul campionat mondial a fost la Napoli unde am câștigat două medalii de bronz. Acest campionat a fost foarte important pentru mine pentru că partenerul meu de Enbu a trecut la altă categorie de vârstă, iar eu nu am mai putut lucra cu el și am lucrat cu alt coleg.

În cinci ani de competiții am câștigat în jur de 40 de medalii, de diverse culori. La proba Enbu am câștigat peste 10 medalii de aur. Enbu este o reprezentație de luptă cu partener, în care lupta trebuie să pară cât mai reală, să fie tehnică și spectaculoasă.

În aceasta vară am dat examen, în urma căruia am fost onorat să primesc centura neagră. Această centură, chiar dacă este doar o bucată de material, a reprezentat pentru mine o victorie sufletească.

În karate am învățat să pierd, însă orice pierdere reprezintă un câștig, deoarece acumulezi experiență și tărie de caracter. Am învățat să lupt în echipă și am întemeiat multe prietenii. Am învățat respectul reciproc și respectul pentru gradele mai mari. Am învățat să am răbdare și să muncesc pentru a-mi atinge scopul.

În viitor urmează mult mai multe concursuri și multe examene, dar asta nu mă oprește din a vrea să continui să performez și să încerc să fiu cel mai bun.

Matei Cioară

Clasa a VIII-a A

Artele marțiale — disciplină și control

Iulia Greere, elevă în clasa a VII-a C, practică karate din clasa întâi la clubul Akira și a participat la campionate europene și mondiale, obținând 24 de medalii de aur, 9 medalii de argint și 11 medalii de bronz. Felicitări, Iulia! Povestea ta este un exemplu pentru toți colegii tăi de școală!

Cum am început să fac Karate? Îmi este ușor să îmi aduc aminte cum m-am apucat să practic acest sport. Eram în clasa întâi când bunica mea m-a dus dintr-o pură întâmplare la o mică demonstrație făcută de clubul AKIRA în sala de sport a școlii generale unde învățam atunci. Sunt ceva ani de atunci; dacă socotesc bine, sunt chiar șapte ani!

Am început primul antrenament cu multă voință și plăcere, deși cred că atunci mi se părea o simplă joacă. Îmi plăcea să merg la antrenamentele săptămânale ca să mă întâlnesc cu antrenorul și copiii pe care îi cunoșteam deja, câțiva dintre ei fiind colegii mei de clasă.

Cu timpul însă, am început să merg la primele concursuri și să iau primele medalii, iar atunci mi-am dat seama că primesc ceva real pentru munca mea. Laudele antrenorului meu Sensei Cristi Niculae și medaliile mă făceau să îmi doresc să realizez și mai mult.

Timpul a trecut și în câțiva ani am participat la campionatele Naționale unde am avut rezultate foarte bune, reușind să ajung Campioană Națională câțiva ani la rând. Apoi, au urmat marile provocări, Campionatele Europene și cele Mondiale. Rezul-

tale mele au fost și sunt încă foarte bune. Am obținut 24 de medalii de aur, 9 medalii de argint și 11 medalii de bronz.

Pasiunea mea pentru Karate este încă aceeași ca acum șapte ani când am făcut primii pași în artele marțiale și obțineam prima mea centură, cea albă.

Acum port cu mândrie la brâu centura maro 3, 1 Kyu, obținută cu mult efort și devotament pentru acest sport și, cu siguranță, peste câțiva ani o să ajung să mă bucur și de ultima centură pe care mi-o doresc la brâu, centura neagra.

Sper ca v-a plăcut povestea mea, deși e relatată pe scurt. La final, vă sfătuiesc să faceți cât mai mult sport, indiferent de natura lui. Sportul înseamnă sănătate și o minte limpede.

Iulia Greere

Clasa a VIII-a C

Despre hobby, origami și fotografie

„Astăzi se derulează viața — singura de care puteți fi siguri. Scoateți maximum din ea. Căutați pasiunea. Treziți-vă. Lăsați entuziasmul să vă cuprindă. Trăiți cu înflăcărare.”

Dale Carnegie

Mă cheamă Andu, am 10 ani și sunt în clasa a cincea. Am pasiuni numeroase și dintre cele mai diverse: fotografie, origami, știință, modelism, tenis, înot, schi. Investesc mult timp în hobby-urile mele și încerc să aflu mai multe despre ele. Am să vă spun de ce.

Să ai un hobby este un mod de viață. Este o viață în care nu cunoști plictiseală. Pasiunile te fac fericit și aduc culoare în viața ta. Cu un hobby bine făcut vei face pe oameni să te admire și te vei simți excelent în pielea ta. Poți să-ți faci prieteni, poți deveni popular și poți aduce bucurie în viața altei persoane.

Să ai un hobby este practic. Poți face cadou produsele, le poți vinde, iar banii câștigați îi poți dona în scop caritabil.

Dacă nu ți-ai descoperit încă hobby-ul, încearcă să răspunzi sincer la cinci întrebări simple: 1. *Te pasionează ceva?* 2. *Admiri pe cineva care face ceva interesant?* 3. *Ai vreun talent?* 4. *Visezi să faci ceva?* 5. *Există ceva de care nu te plictisești niciodată?* Te gândești deja la ceva acum? Notează-ți ideile pe un post-it.

Cum poți face ca o activitate să devină hobby și să culegi roade în urma practicării acesteia?

Găsește timp pentru a practica cea activitate.

Cere ajutorul unui adult. Găsește un expert în domeniu (online sau off-line :)).

Fii perseverent.

Găsește latura practică a hobby-ului tău.

Învăță pe alții. Vei avea șansa să crezi chiar un club.

Am făcut primul meu origami la grădiniță. De atunci tot fac origami, luând modelele din cărți și pe internet. Cea mai frumoasă amintire o am de anul trecut, când am vândut la un târg de Crăciun câteva origami realizate de mine și am donat banii unor copii orfani. Am strâns 200 RON. Tot atunci, am lucrat non-stop timp de trei săptămâni pentru a face destule origami pentru a împodobi un pom de Crăciun. A fost un eveniment de caritate, unde fiecare invitat a adus un cadou pentru 42 de orfani de la o casă de copii din Slobozia. În schimb, oaspetele a primit un origami din brad. În acest an aștept ajutorul tău pentru a decora cu origami o mulțime de brazi de Crăciun...

Am început să fac fotografii de la șapte ani. Am fost mai mult interesat de detalii tehnice, de aceea am citit tot manualul de instrucțiuni al camerei foto în mai puțin de o săptămână. Din cărți și reviste de fotografie am învățat primele tehnici de fotografie. De la bun început, am primit feed-back pozitiv, așa că m-am simțit încurajat. Primul meu pictorial l-am realizat când aveam opt ani, iar (foto)modelul încă prețuiește acele fotografii. Vara trecută am făcut ceva practic din hobby-ul meu, imprimând cele mai bune poze cu flori pe tricouri. Am vândut aproximativ cincizeci de bucăți și o parte din profitul meu l-am donat. Vreau să continui să-mi îmbunătățesc competența în arta fotografiei și, de asemenea, să o folosesc în viața de zi cu zi...

Tricou imprimat cu o fotografie făcută de Andu

5 sfaturi despre cum să devii

un fotograf bun:

1. Ai răbdare, ai răbdare, ai răbdare ...
2. Experimentează diferite setări, unghiuri, lumini.
3. Fii creativ.
4. Păstrează doar fotografiile de care ești mulțumit
5. Fii deschis la critică indiferent de cât de multă experiență ai.

Alexandru Gavrilescu
Clasa a V-a B

Cum să faci ornamente pentru diverse ocazii

Elefant in foiță de aur

Materialele necesare:

Foaie pentru pictură în acril

Culori acrilice (culoarea cea mai importantă este cea roșie)

Mixtion pe bază de apă

O pensulă groasă pentru fond și câteva subțiri pentru detalii

Un lac transparent care protejează pictura

Foiță de aur

Pasul 1. Se pictează cu culoarea roșie toată suprafața foii.

Pasul 2. Se desenează cu creionul conturul unui elefant.

Pasul 3. Se acoperă cu mixtion tot elefantul fără a se depăși conturul lui. Acesta se lasă 10-15 minute la uscat.

Pasul 4. Cu o pensulă se acoperă elefantul cu foiță de aur, iar după aceea se îndepărtează marginile ușor cu pensula folosită pentru aplicare.

Pasul 5. Se curăță resturile de foiță de aur de pe fundal și se face conturul elefantului cu acrilul negru. După aceea se adaugă și celelalte elemente decorative în jurul lui cu diverse culori, inclusiv soarele care se realizează în același fel ca și elefantul.

Este momentul să admirați acum produsul final – un tablou decorativ plăcut ochilor prin veselia și vioșia culorilor.

Cu această tehnică se pot face orice forme vă doriți, cum ar fi un brad de Crăciun, animale, flori sau orice altă decorațiune.

Anca Roșoiu

Clasa a V-a C

Pasiunea mea pentru artă

De când eram foarte mică aveam o imaginație bogată. Mama îmi spunea că tot timpul povesteam despre zâne și țara acestora, descriindu-le cu mare încântare.

La 9 ani mi-am dat seama că marea mea pasiune este desenul. Am început cu desene copilărești, dar cu timpul am creat multe povești și numeroase personaje. Îmi place foarte mult să creez personaje pentru benzi desenate și anime-uri. Fiecare personaj reprezintă ceva: speranță, iubire, aventură, tristețe, groază, mister.

Datorită cursurilor pe care le frecventez, am învățat bazele desenului și picturii, ceea ce m-a

ajutat să desenez natură statică și să privesc cu alți ochi pictura.

Îmi doresc foarte mult să devin eleva Liceului “Nicolae Tonitza” deoarece sunt sigură că mă va ajuta să-mi construiesc o carieră în artă.

Pasiunea mea pentru anime-uri a pornit de la prietena mea și am dezvoltat-o prin multe tutoriale pe care le-am vizionat. Acum doi ani, de Crăciun, am primit o tabletă grafică, moment în care am început să fac desene digitale cu ajutorul programului “Paint Tool SAI” și să reușesc executarea unui început de animație.

De unde îmi vine inspirația? De multe ori mă întreb și eu asta.

Probabil din situațiile pe care le văd în jurul meu, din peisajele minunate pe care le întâlnesc, mai ales atunci când merg în taberele de pictură în Rezervația Munților Retezat, dar, în primul rând, desenez inspirată fiind de starea mea interioară. În fiecare zi mintea și sufletul îmi sunt invadate de multe imagini, sentimente, trăiri pe care simt nevoia să le aștern pe o foaie de hârtie. Din acest motiv am un caiet pentru schițe, de care nu mă despart niciodată.

Ce vreau să devin în viitor? Mi-aș dori să fac benzi desenate, să lucrez într-un studio de desene animate sau să fiu desenatoare pentru cărțile “Manga”.

“Jucăria preferată” – 2013, pastel crețat

Acest desen l-am făcut când aveam 11 ani și reprezintă animalul de pluș preferat. A rămas unul dintre desenele la care țin foarte mult.

“Urșii în libertate” și “Florile oferite de natură” au fost realizate în Tabăra de pictură din Munții Retezat în 2015, după ce am vizitat Sanctuarul Urșilor și am admirat peisajele minunate din acea zonă.

Liana Deaconescu
Clasa a VII-a C

“Tristețe”

“Speranța”

“Vântul ușor de toamnă”
acrylic pe pânză

“Mireasa naturii”
tempera pe pânză

“Floarea soarelui” - acrylic pe pânză

“Ochii galactici” – desen digital

“Natură statică cu trei elemente” - creion

“Îngerul și îngerul căzut”

“Puterea imaginației” – desen digital

Liana Deaconescu
Clasa a VII-a C

Ce să faci ca să nu te plictisești?

Salut! Mă numesc Alexia și mă plictisesc... câteodată.

Stai puțin! Cred că am antidotul potrivit! Dacă și tu te plictisești câteodată, atunci ideile acestea te vor ajuta!

1. Jocul de-a designer-ul

Încearcă ideea asta și îți promit că nu vei regreta!

Pasul 1

Ai nevoie de:

- * Markere speciale de desenat pe haine
- * Nasturi colorați
- * Un tricou sau un maiou
- * Lipici

Pasul 2

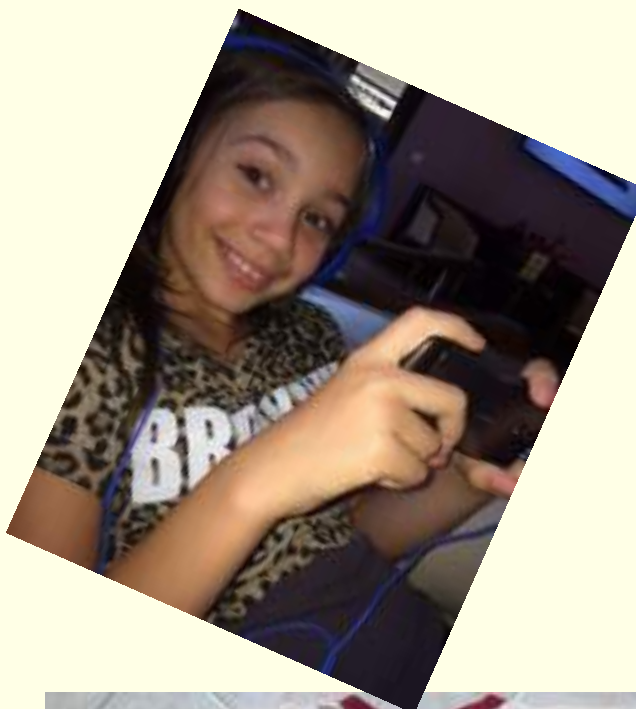
Desenează ce vrei tu cu markererele speciale pe tricou sau maiou.

Pasul 3

Lipește nasturii unde crezi tu că e potrivit.

Pasul 4

Poartă-l cu plăcere!

2. Jocuri în grup

Sunt ZECI de jocuri pe care ai putea să le încerci în parc sau într-o curte.

Baba oarba - Cineva se leagă la ochi și trebuie să atingă pe altcineva care va deveni baba oarba în locul celui legat la ochi;

1,2,3 la perete STAI! - Un copil stă la perete și spune 1,2,3 și când spune „la perete stai!”, ceilalți trebuie să stea nemișcați ca niște statui;

Elasticul - Recomandat copiilor de la 6 ani în sus;

Șotronul - Cine nu știe șotronul?

Cazemată - Se construiește din zăpadă sau crengi un adăpost;

Rațele și vânătorii - 2 copii sunt vânătorii și trebuie să dea cu o minge în rațe - ceilalți copii;

Tenis cu piciorul - Lovești o minge de tenis cu piciorul;

Înghețata - Cel puțin 3 copii trebuie să joace. Dacă nu prinzi mingea îngheți. Cine rămâne câștigă.

3. Ajutatul părinților la gătit

Dacă părinții tăi fac o prăjitură și chiar se pricep la asta, ar trebui să-i ajuți, mai ales că va ieși ceva delicios! Sau, mai mult, poți să-i surprinzi tu, pregătind masa.

Rețete simple pe care le poți prepara singur sunt clătite cu dulceață, omletă personalizată (în care pui ingredientele preferate ale persoanei pentru care gătești), salată de couscous cu legume (tabouleh) sau guacamole. Găsești rețetele pe internet!

ARMENIAN TABOULEH

4. Pictat

La chestia asta tot ce va trebui să faci este să dai liber imaginației!

Ai nevoie de:

Pensulă

Acuarele

Pahar cu apă, un tricou pe care să-l pui ca să te protejeze de stropi

Pasul 1

Bagă pensula în apă.

Pasul 2

Apoi bag-o în acuarele.

Pasul 3

Iar în apă, și apoi stropește cu pensula pe foaie.

Alexia Țurnă

Clasa A V-A C

Ștefania Lăzărescu

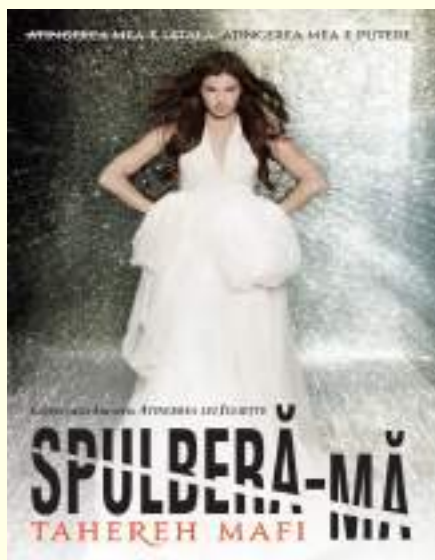
Clasa a VII-a B

Recomandări de lectură

Best seller

Jocurile Foamei – Suzanne Collins

În fiecare an, Capitolul recrutează din cele douăsprezece districte doi adolescenți, un băiat și o fată, pentru a concura în *Jocurile foamei* – un show televizat în care "tributurile" sunt prinși fără voia lor într-o luptă pe viață și pe moarte, totul sfârșindu-se atunci când rămâne un supraviețuitor. Atunci când este selectată Primrose Everdeen, sora ei mai mare, Katniss, se oferă să participe la jocuri în locul acesteia. Mănuind arcul cu multă pricepere și dovedind o intuiție ieșită din comun, Katniss Everdeen înțelege din mers filosofia jocurilor și se adaptează cu ușurință situațiilor surpriză. Va reuși ea oare să iasă învingătoare în cele din urmă?

Hidden treasure

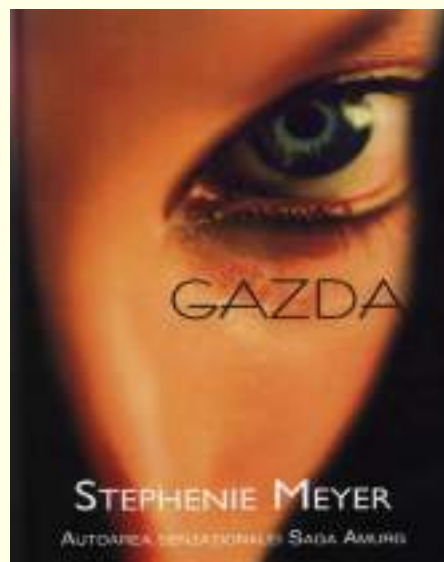
Spulberă-mă – Tahereh Mafi

Juliette este închisă timp de 264 de zile într-o cetate pentru o crimă. 264 de zile fără să vorbească cu cineva, fără să fie mângâiată. Atunci de ce Adam, pe care tânăra îl iubește în secret încă din copilărie, vine să împartă celula? Și de ce pare acesta să ignore cine este ea? Pentru prima dată într-o viață plină de suferințe, Juliette se hotărăște să lupte și să viseze la un viitor cu omul pe care l-a crezut pierdut pentru totdeauna ...

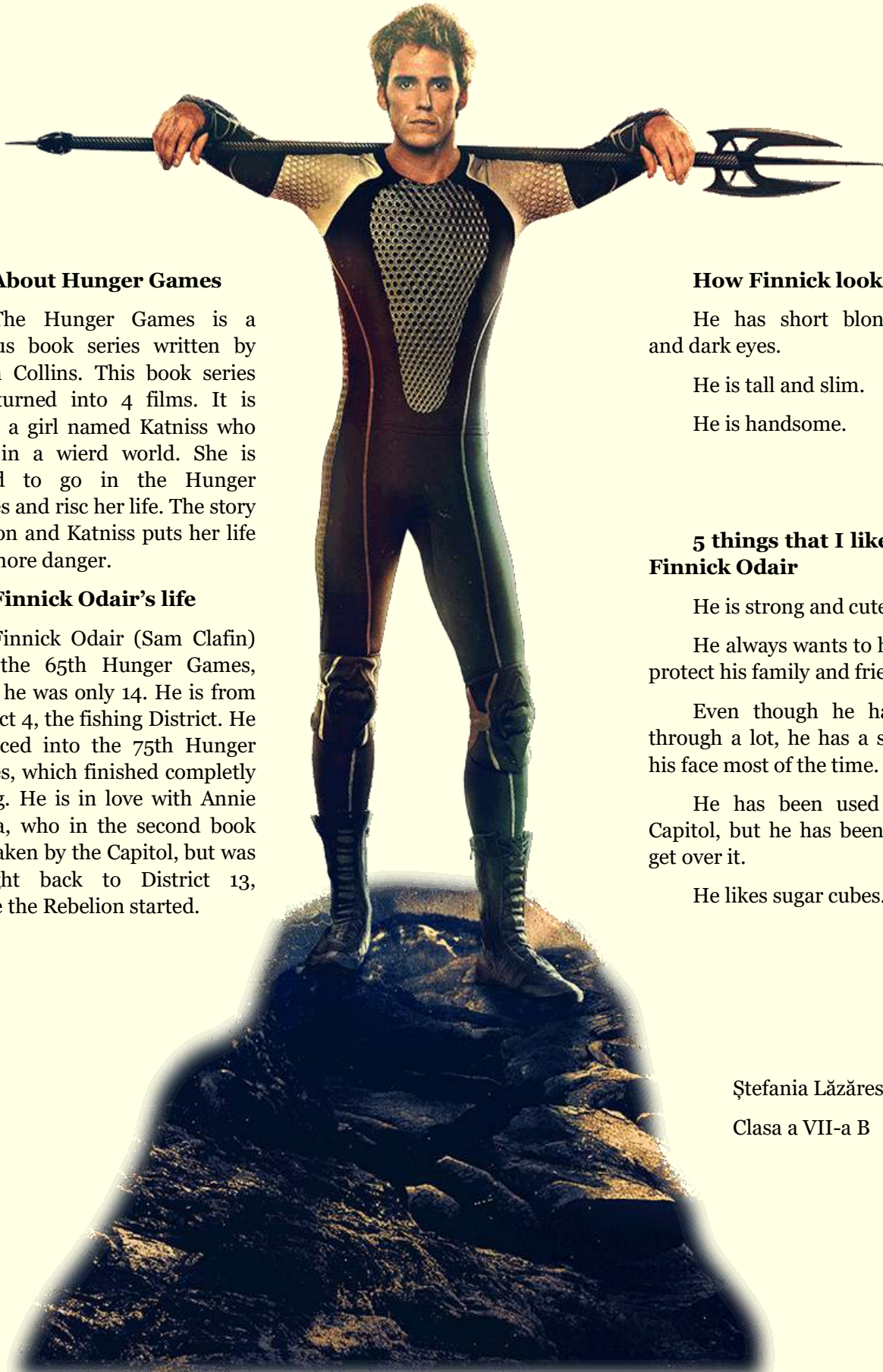
Long, but worth it

Gazda – Stephenie Meyer

Lumea noastră a fost invadată de extraterestri, iar corpurile oamenilor devin gazde pentru acești paraziți. Mulți oameni au cedat, însă o mică parte din ei trăiesc în sălbăticie, ascunzându-se. Cartea este cu de toate :) - o poveste de iubire, furt de identitate, crâmpeie de amintiri, emoții puternice...

My Favourite Book Character

About Hunger Games

The Hunger Games is a famous book series written by Susan Collins. This book series was turned into 4 films. It is about a girl named Katniss who lives in a wierd world. She is forced to go in the Hunger Games and risc her life. The story goes on and Katniss puts her life into more danger.

Finnick Odair's life

Finnick Odair (Sam Claflin) won the 65th Hunger Games, when he was only 14. He is from District 4, the fishing District. He is forced into the 75th Hunger Games, which finished completly wrong. He is in love with Annie Cresta, who in the second book was taken by the Capitol, but was brought back to District 13, where the Rebellion started.

How Finnick looks like

He has short blonde hair and dark eyes.

He is tall and slim.

He is handsome.

5 things that I like about Finnick Odair

He is strong and cute.

He always wants to help and protect his family and friends.

Even though he has been through a lot, he has a smile on his face most of the time.

He has been used by the Capitol, but he has been able to get over it.

He likes sugar cubes.

Ștefania Lăzărescu

Clasa a VII-a B

Who is Hazel Grace?

Hazel Grace Lancaster is the main character of the book *The Fault in Our Stars* written by John Green. Hazel was born on September 29th and she is 16 years old. She has got short blond hair and brown eyes. She always wears smart clothes. The teenage girl is diagnosed with stage 4 thyroid cancer with metastasis forming in her lungs.

Once a week Hazel joins a support group whose meetings are held in a church basement. There, she makes the acquaintance of Augustus, who is diagnosed with bone cancer, and Isaac, who went blind because of

eye cancer. The girl starts developing strong feelings for Augustus although she refuses to admit it. Hazel Grace describes this new experience in very touching words, 'I fell in love the way you fall asleep; slowly and then all at once'.

I like Grace because she goes on fighting against cancer and for her life even after Augustus has died. Hazel is a good model and also exemplary guidance for all the teenagers who suffer from a serious disease. I hope you'll read the book or watch the movie!

Ștefania Găvănescu

Clasa a VII-a B

Grunge, Punk, Goth – origini și referințe

Stilul *grunge* a apărut la mijlocul anilor '80, a devenit foarte popular în anii '90, iar anul acesta a revenit în forță.

Grunge-ul este un subgen al rock-ului alternativ, fiind bine definit de Nirvana, Alice in chains, Pearl Jam și alte câteva trupe mai moderne printre care se numără și The Pretty Reckless.

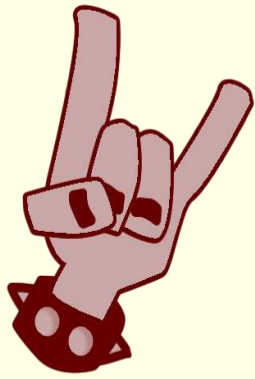
Numai fanii înfocați cunosc originea acestui stil și ascultă muzica, dar cei mai mulți adolescenți l-au transformat într-un stil vestimentar.

Un alt stil foarte cunoscut în anii '70 este punk-ul. Cu toate că stilul de îmbrăcăminte punk aproape că a dispărut, muzica punk rock este încă ascultată de tineri, câteva trupe precum Ramones, Sex Pistols și The Clash, bucurându-se de celebritate și peste ani. Acum, cele mai active trupe de punk rock sunt Green Day, alături de Misfits, blink-182 și The Offspring.

Genului punk i-au fost alocate în timp diferite subgenuri ca pop punk, emo și altele.

De asemenea, un ultim gen destul de rar întâlnit acum, dar totuși mai des decât punk-ul, este stilul goth și aici mă refer la cei care sunt gothici în toate sensurile cuvântului, adică atât stilul de îmbrăcăminte, cât și cel muzical.

Subcultura gothică provine de la începutul anilor '80, acesta apărând sub denumirea 'gothic rock', fiind catalogat drept un subgen al punk-ului, post-punk.

Pe lângă muzică, stilul gothic pune vestimentația pe loc prioritar, caracteristic fiind, evident, negrul. Trupele care au promovat acest gen au fost: Bauhaus, Adam and the ants (în anii de debut), the Cure și altele. În prezent, câteva trupe gotice renumite sunt Marilyn Manson și Motionless in White.

Rășenescu Briana
Clasa a VIII-a B

TEEN SPIRIT

